

[Jørgen Peder Hansen.]

så vi kan komme det helt urimelige skattesnyderi til livs. Jeg tror, toldvæsenet vil kunne yde endog betragtelige bidrag til en mere effektiv skatteligning.

Den ny toldlov, som vi nu står over for at skulle vedtage, byder på store rationaliseringsgevinster; der kan spares personale, og det kan gøres, uden at man sætter statens interesser over styr. Jeg skal derfor på mit partis vegne på det stærkeste anbefale, at man stemmer for loven her ved tredje behandling.

Sigsgaard: Jeg har tidligere for langt over et år siden gjort rede for den stilling, vi har til toldlovsforslaget, og derunder sagt, at vi kan gå ind for den rationalisering, der ligger i forslaget, og som bl. a. skulle kunne give mulighed for en bedre indsats imod afgiftsunddragelserne. Men der er jo det ved sagen, at nyordningen medfører, som også den sidste ordfører var inde på, en likviditetslettelse for erhvervslivet på 500 mill. kr. Nu er likviditetslettelse sådan et lidt indviklet ord at bruge om det, der faktisk sker. Vi kan i stedet for kalde det et statstilskud, et engangsstatstilskud på 500 mill. kr., der her ydes til erhvervslivet. Ti gange mere end det beløb, som man uden at have undersøgt sagen særlig grundigt ydede garanti for til B&W forleden dag. Det her er ikke 50 mill. kr., men 500 mill. kr., og denne storslåede gave vil vi ikke være med til at give, specielt ikke når vi tænker på regeringens politik over for lønmodtagere, uddannelsessøgende og pensionister. Det er jo ikke netop det ædle giversind, der præger den side af regeringens politik.

Nu siger den socialdemokratiske ordfører her i sin tale, efter at vi blev færdige med ændringsforslagene behandling, en hel del om skattesnyderi og afgiftsunddragelser og opfordrer til at gøre noget ved det. For mig lød det selvfølgelig som sød musik, men også som en smule snakken udenom, ligesom et tegn på, at man fra socialdemokratisk side måske ikke var helt glad ved tanken om, at man nu om et øjeblik stemmer for, at erhvervslivet skal have 500 mill. kr., samtidig med at man godt ved, at det er meget begrænset, hvad der gøres ved skattesnyderiet og afgiftsunddragelserne. Jeg synes, det ville have været en god idé, hvis man havde

brugt nogle af de 500 mill. kr., som man nu forærer væk som et engangstilskud, til den indsats imod skatteunddragelserne, som hr. Jørgen Peder Hansen talte om. Så havde der været realiteter i snakken.

Aksel Larsen: Jeg kan berolige tinget. Jeg har ikke i sinde at tale 1/2 time. Det er heller ikke nødvendigt, da vi har været igennem også det spørgsmål, hr. Sigsgaard nu rejste, ved foregående debatter. Jeg tillader mig kun at sige til hr. Sigsgaard, at hvis han for over et år siden har udtalt sig om dette toldlovsforslag, så har han været meget tidligt ude, for første behandling foregik i april.

Dernæst, men det er noget, vi alle sammen ved: at der kan blive tale om en kredit for told og moms til erhvervslivet på ca. 500 mill. kr. Det er én gang for alle, det er ikke en gave, det er ikke et tilskud, det er ikke et lån, som man må forudse går tabt, men det er en nødvendig følge af den rationalisering, der foregår. Der vil være den skarpest mulige kontrol med, at toldunddragelser i øvrigt ikke finder sted, og så vil denne rationalisering desuden gøre det muligt at overføre 300 mand, som hidtil har været beskæftiget med almindelig toldkontrol, til momskontrollen, hvilket vil have den mest kolossale betydning for kontrollen med momsen i almindelighed og med selvangivelserne i særdeleshed. Det tror jeg også man skal tage i betragtning.

Så er der det, at vi nu får en strømlinjet toldprocedure, som virkelig i allerhøjeste grad vil være til gavn for erhvervslivet, og så kommer min usaglige bemærkning, det erhvervsliv, som i øvrigt ikke er blevet for godt behandlet af denne regering. Så det gør jo ikke noget, om der nu sker en lille smule godt.

Sigsgaard: Jeg synes, at de bemærkninger, der i disse dage kommer fra socialdemokratisk og nu også fra SFs side om, at regeringen behandler erhvervslivet så dårligt, skulle man lade være med at fremkomme med. Det er rent taktiske bemærkninger bestemt af B&W-situationen i håb om at skaffe sig nogen velvilje hos dette erhvervsliv. Kendsgerningen er jo — og det kan der fremlægges masser af tal for — at netop denne regering i allerhøjeste grad i sin økonomiske politik tager hensyn til erhvervsliv-